

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

חספ לש ורחא ליל בירעמ

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

מעריב ליל אחרון של פסח

(Wenn am אחרון ש"פ fällt, wird מערבית von ש"פ gefagt, fällt es aber am Sabbath, so sagt man gar kein מערבית.)

(sagt die Gemeinde יתברך.)

(Während der Vorbeter ברכו sagt,)

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
 ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא
 אחרון ומבלעדיו אין אלהים סלו
 לרכב בערבות ביה שמו ועליו לפגיו.
 ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה:
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
 יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:
 ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע ברצונו
 בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני
 אור. ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין
 לילה יי צבאות שמו. אל חי וקיים תמיד ומלוך עלינו
 לעולם ועד:

סיו ברכו אתיי המברך:
 קום ברוך יי המברך לעולם ועד:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך
 העולם אשר בדרו מעריב
 ערבים בחכמה פותח
 שערים ובתבונה משנה
 עתים ומחליף את הזמנים
 ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע ברצונו
 בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני
 אור. ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין
 לילה יי צבאות שמו. אל חי וקיים תמיד ומלוך עלינו
 לעולם ועד:

כפינוט סוס הלוך ילך ע"ס א"ב חלא סקדים לכל סרוז היצה חסת ונסירח ויושע ולא ססלים
האל"ף צי"ח כולו לצל כחנולע צינוי ספייט ססח אסרו וכו' עד ססח סזיון סירה ונכאן וליך
ססלים הא"ב על ססר:

Der Herr befreit die Frau-
 be, seinem Ruhm geweiht,
 Als er sie schmachten sah im
 Joch der Dienstbarkeit,
 Sehr hat er aus dem Duster
 mich zum Licht gebracht,
 Drum weih' ich meinem
 Schöpfer Hymnen jede Nacht!

וישע. אומן אשכלות
 קדש פרח תהלה. וירא.
 בענוי וקושי נורא עלילה.
 אז. גדלתו הפליא והאיר
 אפילה. אלה עושי נותן
 ומירות בלילה: ברוך אתה
 יי המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה
 ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת. על כן יי אלהינו

בשכבנו ובקומנו נשיח בחקוק. ונשמח בדברי תורתך
ובמצותיך לעולם ועד. כי הם חיינו וארך ימינו ובהם
נהנה יומם ולילה. ואהבתך אל הסור ממנו לעולמים:

עיי. Mein Sieg, er dachte des
Bundes, des Wortes, den
Ahnen verkündet,
Da schritt über Berge er her,
der Ehre, der Alles begründet,
Zu spenden, der liebend Er-
gebenen friedliche Ruh:
„Weil liebend du mir treu,
strömt meine Schuld dir zu!“

עזי. הרים דלג בזכר
ברית אבות וחסד. וגבעות
קפיץ טהור כל יסר. זרע
אהבת חולת שמע להוסר.
ואהבת עולם אהבתך
על כן משכתיד וחסד.
ברוך אתה יי אהב עמו
ישראל:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך
ובכל מאריך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה
היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם
לאזן על ירך והיו למטפת בין עיניך: וכתבתם על-
מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי
מצוה אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו
בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם
בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך:
ונרתתי עשב בשדך לבהמתך ומאכלת ושבעת:

השִׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתָּה לְבַבְכֶם וּסְרַתֶּם וְעַבַדְתֶּם
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה
 בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהִאֲדָמָה
 לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֲבַדְתֶּם מִהָרָה מֵעַל הָאָרֶץ
 הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשַׁמְתֶּם אֶת־דְּבַר אֱלֹהֵי
 עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־
 יַדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת־
 בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּכֶם בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ
 וּבְשֹׁכְבְךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
 וּבְשַׁעֲרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתֵיכֶם לֵאמֹר לָהֶם כִּי־מִי הַשָּׁמַיִם
 עַל הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לַיהוָה צִיצִית עַל־כַּנְּפֵי
 בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וּנְתַנּוּ עָלֶיהֶם צִיצִית הַכִּנָּף פֶּתִיל תְּכֵלֶת:
 וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־
 מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
 וְאֲחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן
 תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים
 לְאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהַזְוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

יש ללכת וללבוש ללבוש סבן יתן רוח נענע שלל יזלע סלף:

אָמֵת וְאִמּוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין
 זולתו וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים. מְלַכְנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
 מִכַּף כָּל־הָעַרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם וְהַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה
 לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הַעֲשֵׂה גְדֻלוֹת עַד אִין חָסֵד וְנִפְלְאוֹת עַד

אין מספר: השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו. המדריכנו
 על במות אויבנו וירם קרננו על כל שונאינו. העשה לנו נסים
 ונקמה בפרעה. אותות ומופתים באדמת בני חם. המכה בעברתו
 כל בכורי מצרים. ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות עולם.
 המעביר בנו בין גזרי ים סוף. את רודפיהם ואת שונאיהם
 בתהומות טבע. וראו בניו גבורתו. שבהו והודו לשמו. ומלכותו
 ברצון קבלו עליהם. משה ובני ישראל לך ענו שירה:

מיוסד ע"ס א"ב ולנסוף מחוס טס כנסכ
 יקותיאל ב"ר יוסף:
 פסח אשרו באור החיים
 לאור. ולכל בני ישראל
 ה' יה אור. פסח מצרים:
 פסח באור זה עוד
 להתברך. קומי אורי כי
 בא אורך. פסח לעתיד:
 פסח גאולים אז הללוהו.
 וישע יי ביום ההוא.
 פסח מצרים:
 פסח דגול יחיש ישענו.
 יי מלכנו הוא וישיענו.
 פסח לעתיד:
 פסח המררו בקושי
 ונלאו. ממחרת הפסח
 יצאו:
 פסח מצרים:
 פסח ויום נקם תראו.
 כי בשמחה תצאו.
 פסח לעתיד:

Da strahlte ihnen sonnig
 Lebensglück und Heil,
 Ward Israels Söhnen, klares Licht
 zu Theil,
 am Pefach zu Egypten.
 Und wieder werden sie des Heil's
 sich erfreuen;
 Erhebe strahlend dich, dein Licht
 wird sich erneuen;
 am einstigen Pefach-Feste.
 Einst haben sie, befreit, die Huld
 gepriesen,
 Als rettend ihnen sich der Herr
 erwiesen,
 am Pefach zu Egypten.
 Herbei fliegt er mit schirmendem
 Gefieder,
 Der Ehre, ist uns Hort und Retter
 wieder,
 am einstigen Pefach-Feste.
 Als lange sie das schwere Joch
 bedrückt,
 Da zogen fort sie, festlich, frohentzücht,
 am Pefach zu Egypten.
 Den Tag der Rache sollt ihr wieder
 schauen,
 Und freudig zieh'n nach heimatlichen
 Auen,
 am einstigen Pefach-Feste.

פסח מצרים:
 פסח דגול יחיש ישענו.
 יי מלכנו הוא וישיענו.
 פסח לעתיד:
 פסח המררו בקושי
 ונלאו. ממחרת הפסח
 יצאו:
 פסח מצרים:
 פסח ויום נקם תראו.
 כי בשמחה תצאו.
 פסח לעתיד:

Geängstet stand das Volk in tiefer
Trauer,
Da ward Gewässer ihnen rings zur
Mauer,

am Pefach zu Egypten.
Die Huld wird Frommvertrauenden
zu Theil,
Und wie an Quellen spriehet ihnen
Heil,

am einstigen Pefach-Feste.
Der Sanftmuth Schatz ward ihnen
aufgethan,

Und Gott der Herr zog ihrem Zug
voran,
am Pefach zu Egypten.

Er bringt zur Reife meiner Seher
Wort,

An ihres Zuges Spitze steht ihr
Hort,
am einstigen Pefach-Feste.

Da stimmt' ein Loblied die Prophe-
tin an:

Lobpreiset Gott, der Großes hat
gethan,
am Pefach zu Egypten.

Es sind dem Hohn die Läst' rer preis-
gegeben,

Ihr werdet Gott, der Großes that,
erheben,
am einstigen Pefach-Feste.

Bernommen wurden Sangeschöre:

Mein Sieg und Saitenspiel ist Gott,
der Ehre!

am Pefach zu Egypten.
Ertönen wird's in der Gesamtheit
Frohgewühl:

„Mein Sieg ist Gott der Herr,
mein Saitenspiel!“
am einstigen Pefach-Feste.

Um ihrer Sehnsucht Zielpunkt sich
zu nah'n,

Ward Wasserfluth für sie zur trock-
nen Bahn,
am Pefach zu Egypten.

פֶּסַח וּכְבִים אֵימוֹ לְעַצְמָהּ.
וְהַמִּים לָהֶם חוֹמָה.

פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח הוֹכִיּוּ טוֹבוֹ
לְהַנְחִילָם. וְעַל מַבְוֵעֵי

מַיִם יִנְחַלָם. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח מְהוֹרַע עֲנוֹתוֹ הַרְבֵּה
עֲלֵיהֶם. וַיִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם.

פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח יַעִיר נְאֻם חַיּוֹנֵי
כִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם יי.

פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח כָּרַמְלֵי עֲנִתָהּ
נְבִיאָהּ. שִׁירוֹ לֵי כִי גָאָה

גָאָה. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח לְוַעֲנִי יְהוִי
לְמַשְׁסָהּ. וּמְרוּ יי כִּי גָאוֹת

עָשָׂה. פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח מִנְעַם שִׁיר הַוְדִיָּה.
עֲזִי וּזְמֶרְתָּיָהּ. פֶּסַח מִצְרַיִם:

פֶּסַח נִגֵּן שִׁיר הַמוֹנֵי
כִּי עֲזִי וּזְמֶרְתָּיָהּ יי.

פֶּסַח לְעֵתִיד:

פֶּסַח סְגוּלִים לְשׁוֹב
לְמֵאוּיִם. הֲלָכּוּ בִּיבְשָׁה

בְּתוֹךְ הַיָּם. פֶּסַח מִצְרַיִם:

Heim führt er wieder die gefang'nen
 Meer, aus allen Küstenländern, die am
 Meer, am einstigen Pefach-Feste.
 Vor ihnen floh'n die frechen Gott-
 verächter, An deren Spitze Gott, als Heilsver-
 fechter, am Pefach zu Egypten.
 Durch milde Eröstung schafft den
 Drang er fort, Boran den Seinen zieht der Ret-
 tungshort, am einstigen Pefach-Feste.
 Da nah'te Egyptens unheilvolles
 Bangen, Daß selbst sie auf des Volkes Aus-
 zug drangen, am Pefach zu Egypten.
 Entmuthigt werden Mächtige er-
 blaffen, Und brüderlich Nationen sich um-
 fassen, am einstigen Pefach-Feste.
 Vertilgt ward da der Feind und
 aufgerieben. Daß kaum als Rest ein Einzelner
 geblieben, am Pefach zu Egypten.
 Der Treuen Heil, er gründet's ewig
 fest, Von Esaus Haus bleibt kaum ein
 schwacher Rest, am einstigen Pefach-Feste.
 Sein Ruhm ertönte von des Säug-
 lings Lallen: „Mein Gott ist er! mög' ihn mein
 Lob gefallen,“ am Pefach zu Egypten.
 So singen auch, die treu sich ihm be-
 währt! Dies unser Gott, an Herrlichkeit ver-
 klärt, am einstigen Pefach-Feste.

פֶּסַח עֲתִיד לְהָשִׁיב
 שְׁבָיִם. מַחֲמַת וּמַאֲיֵי הַיָּם.
 פֶּסַח לְעֲתִיד:
 פֶּסַח פּוֹרְכִים נָסוּ
 לַפְּנֵיהֶם. בִּיַּיִן גִּלְחָם לָהֶם.
 פֶּסַח מִצְרַיִם:
 פֶּסַח צָרוֹת עֲמוֹ יִסֹּר
 וְנָחָם. וַיֵּצֵא יְיָ וְגִלְחָם.
 פֶּסַח לְעֲתִיד:
 פֶּסַח קָרִץ נְאוֹר הַרְעָם.
 וַתִּחַזַּק מִצְרַיִם עַל הָעַם.
 פֶּסַח מִצְרַיִם:
 פֶּסַח רוּחַ עֲרִיצִים
 לְהַנְשִׁים. וַתִּחַזְּקוּ עֲשָׂרָה
 אֲנָשִׁים. פֶּסַח לְעֲתִיד:
 פֶּסַח שְׂאֵרֵם נִמְקוּ וְנִכְחָדוּ.
 לֹא נִשְׁאַר בָּהֶם עַד אַחָד.
 פֶּסַח מִצְרַיִם:
 פֶּסַח תֵּתִין יְשׁוּעוֹת חוּסִיו.
 וְלֹא יִהְיֶה שְׂרִיד לְבֵית
 עֲשׂוֹ. פֶּסַח לְעֲתִיד:
 פֶּסַח תּוֹפְפוּ יוֹנְקִים
 לְיַחֲדָהוּ. זֶה אֱלֹהֵי וְאֲנֹהוּ.
 פֶּסַח מִצְרַיִם:
 פֶּסַח יִקְרִים יֵאמְרוּ כִּזְהָ.
 הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה.
 פֶּסַח לְעֲתִיד:

Als „Schirah“ tönte einst der
Lobgesang,
Und weiblich war der Hymne
Namensklang,
am Pefach zu Egypten.
Doch männlich kräftig wird er laut
ertönen,
Der Name „Schir,“ den Sang
der Weihe krönen,
am einstigen Pefach-Feste.
Du eilstest her von Dual uns zu be-
frei'n,
Um aus dem Kerker dir ein Volk
zu weih'n,
am Pefach zu Egypten.
Und seines Armes Größe wird er
zeigen,
Macht wieder seines Volkes Rest
sich eigen,
am einstigen Pefach-Feste.
Am hellen Mittag wurden sie be-
freit,
Verwirrt Egyptens Lager und zer-
streu't,
am Pefach zu Egypten.
Vergeltung wird den Feinden zue-
kannt,
Sie trifft der Gottheit geißelnd
schwere Hand,
am einstigen Pefach-Feste.
Wie wurden sie zu Hymnen an-
gefacht,
Als sie geschau't der Gottheit hehre
Macht,
am Pefach zu Egypten.
Er zeigt sich in der Hoheit Pracht-
gewand,
Und reicht auf's neue helfend seine
Hand,
am einstigen Pefach-Feste.

פֶּסַח קְדוּשָׁה נִקְבְּרָה
בְּעֲלִיזוֹת. אֶת הַשִּׁירָה
הַזֹּאת. פֶּסַח מִצְרַיִם:
פֶּסַח וְגַבַר יִסּוּבְבוּ
וַיִּקְדָּשׁ. שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר
חֲדָשׁ. פֶּסַח לְעֵתִיד:
פֶּסַח תְּבִיעַר עֲנִי
קַפְצָה. וּמִבֵּית כְּלֵא עִם
זוֹ קִנִּית. פֶּסַח מִצְרַיִם:
פֶּסַח יַחֲשׂוּף זְרוּעוֹ
וְתַעֲצוּמוֹ. לְקִנּוּת אֶת
שְׂאֵר עַמּוֹ. פֶּסַח לְעֵתִיד:
פֶּסַח אֹהֲבֵי הוֹצִיָּה
צְהָרִים. וַיִּהְיֶה אֶת מַחֲנֶה
מִצְרַיִם. פֶּסַח מִצְרַיִם:
פֶּסַח לְהָשִׁיב לְקַמּוֹ
גְּמוּלֵיהֶם. מִהוּמַת יְיָ רַבָּה
בָּהֶם. פֶּסַח לְעֵתִיד:
פֶּסַח בְּרֵאוֹתָם נָמוּ
לְסַלְסְלָהּ. אֶת הַיָּד
הַגְּדוֹלָה. פֶּסַח מִצְרַיִם:
פֶּסַח רוֹזֵת בְּזִיו כְּבוֹדוֹ.
יֹסִיף אֶרְצִי שְׁנִית יָדוֹ.
פֶּסַח לְעֵתִיד:

Dem Unsichtbaren tönten Lieder=
klänge,
Er waltet in der Herrschaft Macht=
gepränge,
am Pefach zu Egypten.
Zu Zion wird ein Loblied ihm ge=
weicht:
„Der Herr regiert in aller Ewig=
keit!“

am einstigen Pefach=Feste.
פסח. Mit Freiheit wurden da, die an=
muthsvoll, beglückt,
Befreit die gottgeweihten Freunde,
froh entzückt,
Der Gottheit hehres Thun sah, die
dein Eigenthum,
Und Mose und Israel sangen dei=
nen Ruhm.

פסח ו תזיון שירה קדמו
לנעלם. יי ימלוך לעולם.
פסח מצרים:
פסח בציון ישוררו
לגואלם. ימלוך יי לעולם.
פסח לעתיד:
פסח מכסי הוד
מאשרת להגאל. ידידיך
הושעת שעשעת ישרי
אל. כושר לקוהך חזו
מפעלות אל: אז ישור
משה ובני ישראל: בגילה
ברנה בשמחה רבה ואמרו
כלם:

מי כמכה באלים יי. מי כמכה נאדר בקדש.
נורא תהלת עשה פלא: מלכותך ראו בניך בוקע
ים לפני משה:

מ. Wo der, der seines Wirkens Hoheit
künde,
Der ruhinvoll zog einher durch flu=
thenreiche Gründe?
Selbst von des Säuglings Lallen
ward sein Lob gehört:
„Er ist's, der hehr an Macht, in
Herrlichkeit verklärt!“

מי מלל גוי כח ספור
מלאכתו. סלסול תפארתו
בעזים הדרוך תליכתו.
עוללים ויונקים שבחיהו
וצפו מסלתו. גבורתיו
יכבוד הדר מלכותו: זה
צור ישענו פצו פה ואמרו:

יי ימלוך לעולם ועד:
ונאמר כי פדה יי את יעקב וגאלו מיד חזק ממנו:

Du führtest selbst, die du zum
Ruhme dir erwählst,
Von Plagen hart betroffen, ward
ihr Feind gequält,
Sie priesen deine Einheit, frei von
Drang und Noth:
Erlöst hat uns der Herr, genannt:
Gott Zebaoth!

נְחִירָהּ. פְּנִינִיךָ בְּעֵינֶיךָ
עִמָּךָ לְהַתְנַאֲוֹת. צוֹרְרֵיהֶם
הִמְמַתָּ בְּמִכּוֹת לְהַלְאֹת.
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מִיַּחְדִּים וּ
מִסְבָּל וַתְּלַאֲוֹת. גּוֹאֲלֵם
שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת: כְּרוּךְ אַתָּה
יְיָ מֶלֶךְ צוֹר יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלֹ:

הַשְּׂכִיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ לְחַיִּים. וּפְרוֹשׁ
עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמֶךָ. וְתִקַּנְנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ. וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעַב
וְיָגוֹן. וְהִסֵּר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי
אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.
וְשִׁמּוֹר צְאֵתֵנוּ וּבֹאֲנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוֹשׁ
עֲלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוֹמֶךָ:

In Schuld erhobst dein Volk du,
das du selbst befrei't,
Und laut pries es in Hymnen deine
Herrlichkeit,
Und nach der Ruhe Wohnsitz leitest
du sie hin,
Daß ihnen Sicherheit und Friedens-
heil erblüh'n!

בְּחֶסֶדְךָ. רוֹמְמַתָּ קֶרֶן
עִמָּךָ יֵצְאוּ מְרוֹחִים. שְׁבַח
וְרִנָּנוֹת לְשִׁמְךָ מְסֻלָּדִים
וּמְשֻׁבְּחִים. תִּבְרַחֲמוּ
וְתִטְעֲמוּ עֵיר מְנוּחִים.
בְּנוֹה שָׁלוֹם וּבְמִשְׁכְּנוֹת
מִבְּטָחִים:

כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׁ וּ סִפְתָּ שָׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל
כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְרוּשָׁלָּיִם:

(Am Sabbath.)

וְשִׁמּוֹ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֵת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁבֵת לְדוֹרָתָם בְּרִית עוֹלָם:
בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעוֹלָם בֵּי־שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־הַשָּׁמַיִם
וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפַּשׁ:

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מוֹעֲדֵי יְיָ אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: חֲצִי קִדִּישׁ

אֲדָנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ :

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מְלַךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אֲבֹרָהֶם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי . מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ : מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים . סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם כַּמּוֹד בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי דוֹמָה לָךְ . מְלַךְ יַמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמַר אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים: אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ . וְקָדוֹשִׁים בְּכָל-יוֹם יִחַלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים . אַהֲבַת אוֹתָנוּ . וְרַצִּיתָ בָּנוּ . וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת . וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ . וְהִרְבַּתָּנוּ מְלַכְנוּ לְעַבּוֹדֶתְךָ . וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ: *

Wenn das Fest an מוצאי שבת fällt, sagt man dieses.

וּתְוַדִּיעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת- מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה וְתִלְמִדְנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵי רְצוֹנְךָ . וְתִתֶּן-לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים . וְתִנְחִילָנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי גְדוּבָה . וְתוֹרִישָׁנוּ קֹדֶשֶׁת שִׁבְתָּ וְכְבוֹד מוֹעֵד וְחַגֵּיגַת הַרְגָּל . וְתִבְדֵּל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל וְלַעַמִּים בֵּין-יוֹם הַשְּׁבִיעִי לַשַּׁבָּת

Du offenbartest uns, Ewiger unser Gott, deine allgerechten Vorschriften, lehrtest uns, die Verordnungen deines Willens ausüben, du spendetest uns billige Rechtsgesetze, eine Lehre der Wahrheit, Sagungen und heilbringende Gebote. Du hast zum Antheil uns gegeben Zeiten der Freude, heilige Feste und Feiertage gemüthsfroher Ergözung. Du hast zum Erbe uns ertheilt die Heiligung des Sabbath's, die Würdigung der Feste und die Feier der Wallfahrtszeiten. Auch stelltest, Ewiger unser Gott, eine Sonderung du fest zwischen dem Heiligen und Würdelosen, zwischen Helle und Dunkelheit, zwischen Israel und Heidenvölker, zwischen dem siebenten

וַתִּתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׁבֻתוֹת לְמִנוּחָהּ ו)
 מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן אֶת יוֹם (הַשְּׁבֻת
 הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֲרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה)
 מִקְרָא קֹדֶשׁ. זְכַר לִיצִיאַת מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה
 וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר זְכוֹרֵנוּ וּפְקֻדוֹתֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן
 מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדְךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קֹדֶשְׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלִיטָה לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים
 וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה. זְכַרְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה.
 וּפְקֻדְנוּ בּוֹ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים. וּבְדַבַּר יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים.
 חוּס וְחַנּוּן וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ ו
 חַנּוּן וְרַחֵם אֶתָּה:

וְהַשִּׁיאֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַבַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
 וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשִׂשׁוֹן בְּאֲשֶׁר ו רְצִיתָ וְאָמַרְתָּ
 לְבָרְכֵנוּ: (אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רִצָּה בְּמִנוּחָתָנוּ) קֹדֶשְׁנוּ
 בְּמִצְוֹתֶיךָ וְרַחֵם חֲלֻקְנוּ בְּתוֹרָתֶיךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטוֹבֶךָ
 וּשְׂמַחְנוּ בִישׁוּעָתֶךָ וּמְהֵרָ לְבָנוּ לְעֲבֹדְךָ בְּאַמֶּת וְהַנְּחִילֵנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן (שְׁבֻת ו)
 מוֹעֲדֵי קֹדֶשְׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי מִקְדָּשׁ (הַשְּׁבֻת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמִינִים:

Tage und den sechs Arbeitstagen; hast selbst die Heiligkeit des Sabbath's von der Heiligkeit des Festtages durch eine Sonderung geschieden, so wie du den siebenten Tag vor den sechs Werketagen an Heiligung bevorzugest, und so hast dein Volk Israel durch deine Heiligung du geweiht und ausgezeichnet.

יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קֹדֶשׁ שְׁבֻת
 לְקֹדֶשׁ יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ וְאֵת
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשֵׁת יְמֵי
 הַמַּעֲשֶׂה קֹדֶשׁ. הַבְּדִלְתָּ
 וְקֹדֶשׁ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 בְּקֹדֶשְׁךָ: וַתִּתֵּן לָנוּ

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
ברצון. ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך. ותחזינה עינינו
בשובך לציזן ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציזן:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד צור
חינו מגן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו
המסורים בידך ועל גשמותינו הפקודות לך ועל נפיק שבכל יום עמנו ועל
נפלאותיך ומצותיך שבכל עת ערב ובוקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך.
והפרחם כי לא תמו חסדיך מעולם קיינו לך:

ועל פלם ותברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו
סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך
אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת
ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל
בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי
נפשי תדום ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך
ובמצותיך תרהף נפשי וכל החושבים עלי רעה מהרה הפך
עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען
ימינך. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך. למען יחלצון
ידידיך. הושיעה ימינך וענגי: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומי הוא יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

הי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו
בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים
בימי עולם ובשנים קדמוניות:

(Am Sabbath wird vor dieses gesagt.)

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים

אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְדַּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מִכָּל־
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

חזן בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן קוֹנֵה
שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

קהל מִגֵּן אֲבוֹת בְּדָבָרוֹ מְחִיָּה מֵתִים בְּמֵאֲמָרוֹ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ
שָׂאִין כְּמוֹהוּ הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ בַּיּוֹם שֶׁבֶת קִדְשׁוֹ כִּי בָּם רָצָה לְהַנִּיחַ
לָהֶם לְפָנָיו גַּעְבוֹד בִּירְאָה וּפְחָד וְנוֹדָה לְשִׁמּוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד
מֵעֵין הַבְּרֻכּוֹת אֵל הַהוֹדְאוֹת אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם מְקַדֵּשׁ הַשְּׁבֶת וּמְבָרֵךְ
שְׁבִיעִי וּמְנִיחַ בְּקִדְשָׁהּ לְעַם מְדֻשְׁנֵי עוֹנֵג זִכָּר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחַתֵּנוּ קִדְשֵׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ
וְתָן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהַר
לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן שְׁבֶת
קִדְשֶׁךָ. וַיְנוּחַו בָּהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ
הַשְּׁבֶת:

ס"ז חומר קדים שלם.

קדוש ליל אחרון של פסח

Wenn an שבת fällt, wird zu Hause bei Tisch erst bis לעשרת gefagt.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם
וְרִמְמָנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה (שְׂפָתוֹת לְמִנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן
אֶת יוֹם (הַשְּׁבֶת הַזֶּה וְאֵת יוֹם) חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֲרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה)
מְקַדֵּשׁ קִדְשׁ זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחִרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָּ
מִכָּל הָעַמִּים. (וְשֶׁבֶת) וּמוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׂמְחָה
וּבְשִׂשׁוֹן הִנְחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדֵּשׁ (הַשְּׁבֶת ו) יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמִנִּים: